

Toamna

Cârdei V. Mariana

Pe strada cu ploi
doar vântul colindă,
frunze foşnesc
şi-n aer se plimbă.

Jos un covor
din frunze uscate,
în galben-ruginiu
şi maro pictate.

E toamnă deplină,
şi-i soare-n amiezi,
rămas-au, din toate,
trei frunze mai verzi.

Spre seară, pe ramui,
păsari s-adună,
acolo-noptează,
sub clarul de lună.

În zori, cade bruma
şi ceaţa se lasă,
din horn iese fumul,
ce bine e-n casă!

Stau vitele-n grajduri,
oile-n saivane,
de pază sunt câinii
hrăniţi cu ciolane.

Acum,
recolta-i strânsă-n hambare,
şi-n beci totu-i pus
la păstrare.

Bem mustul
ce fierbe-n butoaie,
şi frigem pe jar,
pastramă de oaie.

E toamna bogată,
bucate alese,
Fructe-aromate,

noi punem pe mese.

Miroase-a plăcinte
și-a pâine-n cămin,
pe fața de masă
- carafa cu vin...

Copiii-s la școală
și carte învață,
tinerii se-nsoară
și-și fac rost în viață.

Părinții la muncă,
bunicii-n ogradă
dau foc la frunze
și mătură-n stradă.

Tufănele, crizanteme,
armonie de culoare,
răspândesc parfumul toamnei,
până hăt, departe-n zare ...

Oriunde te-ai duce,
te-ntorci iar acasă,
că viața la țară-i
nespus de frumoasă!